

Statskontrol af muslimernes familieliv

virkeligheden bag "bekæmpelse af social kontrol"

udgivet af
HIZB UT-TAHRIR SKANDINAVIEN

Statskontrol af muslimernes familieliv

- *virkeligheden bag “bekæmpelse af social kontrol”*

Hizb ut-Tahrir Skandinavien
Marts 2013

[ﷺ = fred og velsignelser være med ham]

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ لِيَصُدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ فَسَيُنْفِقُونَهَا ثُمَّ
تَكُونُ عَلَيْهِمْ حَسْرَةً ثُمَّ يُغْلَبُونَ وَالَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ جَهَنَّمَ يُحْشَرُونَ

*De vantro (kuffar) ofrer deres rigdom for at bortlede fra Allahs vej. Og de vil fortsætte med at
spendere (på det), hvorefter det vil blive til en byrde og fortrydelse for dem, og så vil de blive
overvundet, og de vantro (kuffar) vil samles i helvedet. [al-Anfal: 36]*

Indholdsfortegnelse

Indledning	3
Baggrund: Bekæmpelse af social kontrol	6
Integration og værdikamp	6
En ny kurs?	8
En hyklerisk politik	13
Hvad er social kontrol?	13
Hykleriet	14
Vestens intellektuelle fallit.....	21
Vestlige friheder fører til fordærv	24
Den Vestlige kulturs DNA.....	25
Ungdommen på destruktiv kurs	26
Familielivet i opløsning	28
Lidelser i samfundet.....	30
Muslimer har ikke behov for vestliggørelse	32
Hvordan bevarer vi de islamiske familieværdier?.....	34
Afsluttende Appel	46

Indledning

I forbindelse med Københavns Kommunes “inklusaftale for 2013” har de politiske partier afsat en million kroner til at styrke indsatsen over for den såkaldte sociale kontrol i indvandrerfamilier. Under bred politisk enighed vedtog integrationsudvalget en handlingsplan med det officielle formål at fremme “frihed og tryk opvækst blandt unge med minoritetsbaggrund”.

Handlingsplanen kommer oven på undersøgelsen “Ung i 2011”, udgivet af Socialministeriet, som bl.a. konkluderer, at den sociale kontrol er mest omfattende, hvad angår parforhold, seksualitet og køn. Integrationsministeren opfordrede i forbindelse med undersøgelsen til ungdomsoprør blandt indvandrere!^[1]

For at legitimere politikernes indblanding i de muslimske familiers anliggender, har flere medier og politikere bevidst valgt at fokusere på enkeltstående, ekstreme tilfælde, som langt fra tegner det korrekte billede af problemets omfang. På denne måde dæmoniseres og umyndiggøres de muslimske forældre for at indskrænke deres ret og pligt til at sætte rammer for deres børns færden. De nye integrationsinitiativer forsøges således legitimeret ved at opildne til yderligere fremmedhad samt ved mistænkeliggørelse af indvandrerforældre, specifikt muslimer.

Bekæmpelse af social kontrol er således det nye dække i integrationspolitikken og værdikampen i Danmark. Nærværende hæfte afdækker fænomenet “social kontrol”, og bekæmpelse af dette, i denne sammenhæng, nemlig som et stærk politiseret begreb, der anvendes i en værdikamp specifikt rettet mod Islam og muslimske familier.

I de følgende afsnit gives baggrunden for denne politik samt udviklingen i den politiske kurs mod muslimer i Danmark. Det klargøres, hvorledes værdikampen mod islamiske værdier og normer ikke har ændret grundlæggende karakter med skiftet i retorik eller i regering. Det eneste, der ændrer sig løbende, er netop retorik, konkrete tiltag, begrebsanvendelse samt graden af omtale og synlighed af denne indsats. **Hæftet skal derfor ses som et led i vores vedvarende indsats for at skabe bevidsthed blandt, og advare muslimer i Vesten, om de konstante trusler mod deres islamiske identitet, herunder konkrete politiske tiltag.**

Desuden påmindes vi vores ærede muslimske søskende, som befinder sig i Vesten, og specifikt Danmark, om, at de besidder de højeste og mest noble værdier i kraft af deres Islam. Beskyttelse af vores islamiske identitet kan kun ske ved en konstant indsats for at styrke, bevare og videregive denne til vores familier, vores børn, andre muslimer og ikke-muslimer omkring os.

Den almægtige Allah (swt) siger i den bærede Quran:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قُوا أَنْفُسَكُمْ وَأَهْلِيكُمْ نَارًا وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ

O I som har Iman! Beskyt jer selv og jeres familier mod en ild, hvis brændsel er mennesker og sten.

[at-Tahrim: 6]

For at vi muslimer kan beskytte os selv og vores familier mod den ild, som Allah (swt) advarer mod, så er vi forpligtede til at opfatte truslerne mod den islamiske identitet.

Kære Muslimer

Ligesom Quraysh satte alle kræfter ind for at afskære folk fra Muhammads ﷺ sande

budskab, så sætter de vestlige stater alle instanser i deres samfund i værk for at hindre Islams styrke i at vokse i os, og for at hindre Allahs barmhjertige deen i at nå frem til deres egne borgere. Vores ansvar er derfor enormt i at advare og påminde hinanden om truslerne mod den islamiske identitet, og hvorledes vi værner om denne, både individuelt og kollektivt, samt hvad den islamiske kultur rummer af barmhjertighed, harmoni og tryghed for alle mennesker.

Baggrund: Bekæmpelse af social kontrol

Integration og værdikamp

Siden 1970'erne har integrationen af indvandrere, særligt med muslimsk baggrund, været en politisk målsætning for den danske stat, og fra 1983 har dette været skrevet ind i lovgivningen.

I årtier er bølgerne gået højt i debatten om muslimers tilstedeværelse i Vesten, deres islamiske kultur og værdier, samt den kulturelle udfordring, som disse øjensynligt udgør for det danske samfund. På trods af forskelle i tilgangen, måder og midler i integrationspolitikken har der været bred enighed om at forvente, at muslimer i Danmark tilegner sig danske værdier, som et led i deres "integration" i fællesskabet, og at de fralægger sig islamiske værdier og normer, der hvor der måtte være uforeneligheder i forhold til denne forventning.

Fra 2001 blev debatten om muslimer og integration skærpet voldsomt og omdannet til en skinger, ensidig diskurs, hvor ordet integration direkte blev anvendt i betydningen hysterisk tvangs-assimilation. Den politiske mainstream blæste til værdi- og kulturkamp mod Islam, som blev fremstillet som en sikkerhedstrussel og en undergravende, menneskefjendsk kultur.

I slutningen af 2005 erklærede daværende kulturminister, Brian Mikkelsen, kulturkamp[2] mod det han kaldte “en middelalderlig muslimsk kultur”. I hans tale ved De Konservatives årsmøde, 24. september 2005 sagde han:

“En middelalderlig muslimsk kultur bliver aldrig lige så gyldig herhjemme som den danske kultur, der nu engang er groet frem på det stykke gamle jord, der ligger mellem Skagen og Gedser og mellem Dueodde og Blåvandshuk. (...) Midt i vores eget land er der ved at udvikle sig parallelsamfund, hvor minoriteter praktiserer deres middelalderlige normer og udemokratiske tankegange. Det kan vi ikke acceptere. Det er her, vi har kulturkampens nye front.”[3]

Dette var en del af den direkte tilskyndelse, der forledte Jyllands Posten til at bestille og trykke de hadefulde, bespottende tegninger af Profeten Muhammad ﷺ. Danmark oplevede herefter den største udenrigspolitiske krise siden Anden Verdenskrig, og Danmarks image ude i verden lider fortsat, med rette, af dette. Men kulturkrigerne insisterede på denne kurs, og siden Jyllands Postens tegninger er det blevet en vej til hæder, status og anseelse i flere vestlige lande, at krænke Islam. Såkaldte “kulturpersoner”, medier og levebrødspolitikere er faldet over hinanden i bestræbelserne på at trampe på og tilsvine Islam og muslimerne så groft som overhovedet muligt i ytringsfrihedens navn. Disse er tilmed systematisk blevet hyldet som helte og brave frihedskæmpere med opbakning fra hele det politiske landskab.

Således er de islamiske værdier, og den islamiske kultur, de følgende år, fjenden i en åben kulturkamp, som er et led i det globale amerikansk-ledte korstog mod Islam, kaldet “krigen mod terror”. Integration, antiradikalisering og “terrorbekæmpelse” blev flettet sammen i kulturkampen i de vestlige demokratier, som udviklede sig til politistater med vide, ukontrollerede beføjelser til efterretningstjenesterne,

overvågning af alt og alle, systematik diskrimination[4] og drakoniske særlove rettet mod muslimer[5].

En ny kurs?

I 2010 udgav Statsministeriet sin 2020 plan for Danmark, hvor der bl.a. gøres status over kulturkampen:

“Vi har gjort op med tanken om, at alle værdier er lige gode. Danskerne ønsker respekt om dansk kultur og de principper, som det danske samfund bygger på... Nu er der krav om respekt for ytringsfriheden, ligestilling mellem kvinder og mænd og sondring mellem religion og politik[6]”

Underforstået her er det, at de danske (vestlige) værdier er de gode og de universelle værdier – ikke fordi de har bevist deres universelle gyldighed i praksis, eller fordi de er efterprøvet gennem saglige værdidebatter med bevidste muslimer. Men snarere fordi disse “værdier” på nærmest religiøs vis er kanoniseret og ved lov stadfæstet som sande, som moderne dogmer, og påtvunget muslimer gennem totalitære krav om assimilation og ukritisk loyalitet.

Men igennem 00’erne erfarede det officielle Danmark, at den hårde, aggressive kurs og retorik mod muslimer har givet bagslag på flere fronter.

Ikke alene begyndte muslimer i større grad at blive skeptiske over for det omkringliggende samfund, men mange søgte tilbage mod deres kulturelle rødder og

blev genforenet med deres Islam efter at have været afskåret fra den i deres praktiske liv.

Da man i Danmark erfarede, at Islam blot blev stærkere som følge af den direkte konfrontation, søsatte man i slutningen af 2007 et nyt regeringsgrundlag ved navn "Mulighedernes Samfund". Det var dette grundlag, der senere skulle udvikle sig til antiradikaliseringssplanen, eller "En fælles og Tryk Fremtid".

Som begge titler tydeligt indikerer, sker der her et væsentligt brud med højredrejningen. Nu er Islam og det danske samfund ikke længere uforenelige. Det uforenelige ligger derimod i at have ekstremistiske meninger. På denne måde bevæger man sig væk fra direkte at problematisere Islam og erstatter det med den bipolare term, radikaliserings.

Samtidigt slår PET alarm og advarer i gentagne rapporter mod en polarisering og en militant højre-mobilisering i Europa, som kan afføde uoprettelige skader på samfundet generelt og i forholdet mellem muslimer og ikke-muslimer. [7]

Netop dette manifesterede sig desværre i Norge med den selverklærede korsridder Anders B. Breivik og de grufulde hændelser i Oslo og på Utøya (den største egentlige terrorhandling i Nordeuropa i moderne tid.) Breivik havde ifølge egen forklaring taget højrefløjsretorikken, som blev politisk mainstream, og forestillingen om muslimer og kulturradikale som den største trussel mod Europas overlevelse, til sig og tog, med sine ugeringer, den yderste, fatale konsekvens af ti års dæmonisering af Islam og muslimer.

Muslimerne holder i stigende grad fast i deres islamiske identitet, kultur og værdier og vender tilbage til disse; Europas selvskabte, højreekstremistiske monster har vist

sit grimme ansigt, og Danmark er i dag et strukturelt og systematisk intolerant og diskriminerende samfund – ifølge bl.a. Den Europæiske Kommission mod racisme og intolerance [8].

Denne virkelighed har ledt til en national interesse i at gøre værdikampen mere subtil ved at forsøge at inkludere muslimer i samfundskulturen og isolere det, der kaldes “radikale elementer”. Denne på overfladen nye kurs er ført videre af den nuværende danske regering i dennes tiltag inden for felterne integration og “antiradikalisering”.

I regeringsgrundlaget fra oktober 2011 “Et Danmark der står sammen” står der under overskriften “integration”, at politikken skal baseres på “... en ny balance, hvor integration prioriteres over eksklusion. Hvor det, der virker, står over symbolpolitik”

Ikke desto mindre er der, som nævnt, en politisk enighed om, at “integrationen” handler mere om at tage vestlige værdier og en vestlig livsstil til sig, end den handler om at tale dansk og være i arbejde. I det hele taget er politikernes fokus på sprog, uddannelse og arbejde ikke uskyldigt. For det er paradoksalt, at politikerne i mere end et årti har talt om sprog i forbindelse med integration, velvidende at hele debatten drejer sig om anden og tredje generation af muslimer, som er født og opvokset i Danmark. Langt de fleste af disse taler bedre dansk, end de taler noget andet sprog, og mange af dem er under uddannelse eller i arbejde. Flere politikere, herunder toppolitikere fra højrefløjen, har da også indrømmet, at mange uintegrerede indvandrere taler flydende dansk og er højtuddannede. Når politikerne alligevel fortsætter med at fokusere på sprog, uddannelse og arbejde, er det fordi, at disse anses som nødvendige og effektive midler til den kulturelle, sociale og værdimæssige integration. Politikernes enighed omkring dette forhold på tværs af politiske partier og retninger illustreres ved følgende to citater. I sin nytårstale [9] i 2003 sagde daværende statsminister, Anders Fogh Rasmussen, følgende:

“Vi hverken skal eller vil blande os i, hvordan mennesker går klædt, hvad de spiser, eller hvad de tror på. Danskhed er andet og mere end frikadeller og brun sovs. Men det danske samfund bygger på nogle grundværdier, som man må acceptere, hvis man vil bo her... I Danmark holder vi politik og religion adskilt.”

Villy Søvndal blev citeret i den dansk-arabiske månedsavis Akhbar ad-Danimark – Danmarks nyheder, i marts 2010 for at sige følgende:

“... Man er integreret når man er demokrat, og når man synes at demokrati står over religiøse skrifter, når man går ind for ligestilling imellem kønnene, og når man ikke drømmer om et religiøst kalifat”.

Folks mening om religion og demokrati og deres foretrukne statsform er altså ifølge Villy Søvndal afgørende for, om de er integreret i Danmark eller ej. Et mere aktuelt eksempel har vi i Socialminister Karen Hækkerups udtalelser i forbindelse med udgivelsen af undersøgelsen “Ung i 2011”:

“Det er til at græde over, at social kontrol for så mange mennesker åbenbart er en integreret del af deres hverdag.” (...)Det er ikke nok alene at have fokus på, at hvis folk bare finder et arbejde, så kommer de også til at dele vores værdier. Vi skal holdningsbearbejde (...) Den dér dem og os-retorik har haft en negativ indvirkning. Den har skubbet folk derover, hvor de kigger indad mod deres egne værdier.”[10]

Netop bekæmpelsen af “social kontrol”, og brug af denne betegnelse om rammerne for adfærd i muslimske familier, er tydeligvis det nye dække for den fortsatte værdikamp mod islamiske værdier, normer og familieforhold.

Fokus på social kontrol begyndte for alvor med undersøgelsen “At være muslimsk kvinde i Danmark”[11] fra februar 2009, bestilt af daværende ligestillingsminister, Karen Jespersen. Denne rapport blev bl.a. anvendt til at fremhæve social kontrol som et problem for unge muslimske kvinders integration. Under den nuværende regering er der blevet fulgt op med bl.a. undersøgelsen “Ung i 2011 – Nydanske unges oplevelse af social kontrol, frihed og grænser”[12], udgivet af Socialministeriet, og fra Københavns kommunes etniske konsulentteam undersøgelsen “Social kontrol i etniske minoritetsfamilier”. [13]

Karen Hækkerups tale, i ovenstående reaktion på undersøgelsen “Ung i 2011”, om “dem og os”-retorik, som ifølge ministeren har drevet indvandrere til at kigge indad mod deres egne værdier, bekræfter, at den nuværende regerings integrationspolitik kun adskiller sig fra den foregående regerings kulturimperialistiske integrationspolitik på det retoriske plan. Regeringens mål er tydeligvis fortsat at distancere muslimerne fra de islamiske værdier.

Synd og skam er det derfor, at nogle muslimske foreninger og individer opfordrede muslimer til at stemme på denne “røde” regering ved sidste folketingsvalg. Synd fordi det er forbudt ifølge Islam, at give sin stemme til, at mennesker lovgiver i stedet for Allah (swt), og skam fordi der ikke er nogen reel forskel i den praktiske politik over for muslimer og deres værdier.

En hyklerisk politik

Hvad er social kontrol?

Iværksættelse af sanktioner over for social afvigelse. Social kontrol er således et udtryk for de sociale processer, der udspiller sig, når en given handling eller adfærd uformelt eller formelt imødegås af sanktioner med det formål at stabilisere eller genoprette den sociale orden. Den uformelle sociale kontrol er allestedsnærværende og en ufravigelig bestanddel af hverdagslivet og menneskelig interaktion i det hele taget. Uformel social kontrol udøves i form af ros, bebrejdelser, trusler, ironi, men også mere subtilt i form af øjekast, tavshed eller andre kropslige udtryk, der signalerer, at den pågældende adfærd eller handling opfattes som et normbrud. Formel social kontrol udøves af myndigheder vha. regler og lovgivning.

Kilde: Gyldendals åbne encyklopædi

Som ovennævnte definition af social kontrol eksplicit viser, så er social kontrol i sig selv ikke et nyt fænomen, ej heller er det noget der distingverer det ene samfund fra det andet. Dette fordi at termen social kontrol dækker over en realitet, som alle fællesskaber og samfund er kendetegnet ved. Ethvert samfunds overlevelse og bevarelse forudsætter en sammenhængskraft og fælles referenceramme, som i sidste ende udgør drivakslen for samfundets kørsel.

Dette er et faktum, der ikke kun er forbeholdt samfund eller større fællesskaber, men også familien som en institution er opbygget omkring denne samme mekanisme. Enhver familie har behov for at læne sig op ad fælles retningslinjer, hvorigennem homogenitet og tryghed opstår for den næste generation i opdragelses- og dannelsesfasen. I utallige vestlige lærebøger om socialiseringsprocesser beskrives denne proces, hvorunder børn og voksne ansøres og hjælpes til at udvikle de færdigheder, normer og personlighedsegenskaber, der er karakteristiske for det samfund eller den gruppe, personen tilhører. Derfor er det vigtigt at fastslå, at begrebet social kontrol i sit virke er fuldstændigt neutralt og noget, som ethvert samfund, fællesskab eller mindre institutioner som familien gør brug af og er karakteriseret igennem.

Til trods for at denne kontrolmekanisme, som skitseret foroven, i virkeligheden ikke kun er naturlig men også en nødvendighed, så har man fra den danske stats side, i forlængelse af 00'ernes direkte værdikamp mod Islam og muslimer, lanceret et nyt angreb, som definitivt viser, at hetzen og kriminaliseringen af muslimer lever i bedste velgående. I dag står muslimerne over for et nyt angreb, som aggressivt lanceres af den danske stat og dennes fangarme: bekæmpelse af social kontrol blandt indvandrere- (læs: muslimske) familier og unge, hvor man gennem pres og sanktioner ønsker at bryde med den stærke islamiske familiestruktur og erstatte den med vestlig, sekulariseret kultur og værdier.

Hykleriet

I den førnævnte rapport "Ung I 2011" bliver begrebet social kontrol flittigt anvendt for at legitimere en indblanding i familiers privatliv med det resultat, at man presser

dem til at adoptere vestlige værdier. I et uddrag af rapporten kan man blandt andet læse følgende:

Social kontrol er

- For det første, en situation, hvor familiens/kollektivets interesser har forrang for det enkelte familiemedlems ønsker og valg
- For det andet, en situation, hvor manden er familiens overhoved, og hvor kvinder er bærere af familiens ære, særligt i form af passende seksuel adfærd
- For det tredje, et minoritetsvilkår, der kan medvirke til at fastfryse kulturelle traditioner og værdier i mødet med det danske majoritetssamfund

Disse citater viser en tilgang, der mildt sagt er hyklerisk. Fordi hvis udgangspunktet for social kontrol er en naturlig og nødvendig forekomst i enhver familie som konsekvens af en opdragelses og dannelsesproces, hvordan kan det så give mening, at man legitimerer en indblanding, og i det hele taget føler en berettigelse, i at kritisere via brugen af selvsamme begreb? Hvordan kan et neutralt element som social kontrol blive taget som gidsel i en åbenlys værdikamp?

Endvidere, hvordan kan det være, at de adskillige rapporter, der er kommet ud omkring social kontrol, meget bekvemt vælger at overse, hvilket naturligt element det er i sammenhængskraften for et givent samfund og familie?

I samtlige rapporter er der en bevidst begrebsforvanskelse af fænomenet social kontrol. Med et slør af manipulation har man gjort en af de mest naturlige bestanddele i alle samfund til et særligt islamisk fænomen. Dette for at fremme en snu og lumsk tvangs-assimilation af den muslimske familie og ungdom. Ved at værdilade og politisere begrebet social controls virkefelt, fremstår det som, at det er den islamiske kultur, der som noget særegent benytter sig af social kontrol, hvorimod dette fænomen, importeret fra eksotiske himmelstrøg, ikke eksister i Vesten. Et absurd falsum, hvilket Anders Fogh bekræftede ved hans nytårstale fra 2003. Her udtalte han følgende:

“Når børn er urolige i timerne og lærer for lidt, er det ikke kun lærerens ansvar. Vi har også som forældre et ansvar for at børnene bliver støttet hjemmefra og er klar til at modtage undervisning. Når børn og unge slutter sig sammen i bander og begår kriminalitet er det ikke kun udtryk for, at der er for lidt politi på gaderne. Vi har også som forældre et ansvar for at holde øje med hvad vore børn går rundt og laver.”[14]

Det Fogh med andre ord siger, er, at forældre skal leve op til deres ansvar og udøve social kontrol med børnene. De skal opdrage og sørge for at forsyne børnene med værdier og normer. Og hvis ikke de formår dette, så har de ganske enkelt fejlet. Citatet foroven viser klart, at man i Vesten er dobbeltmoraliske og uhæderlige, når man på den ene side selv gør brug af social kontrol og på den anden side aktivt bruger det for at dæmonisere og udstille den muslimske familie og ungdom.

Hykleriet manifesterer sig yderligere, når man undersøger den selektive måde, hvorpå muslimer presses til at gå i defensiven og dermed give indrømmelser. Et af de yndede emner, der konstant bliver bragt op på overfladen, er fænomenet tvangsægteskab.

Siden begyndelsen af årtusindskiftet har man systematisk fortalt eventyret om den stakkels undertrykte muslimske kvinde, der holdes indespærret i sin families fort.

For at gøre eventyret så autentisk som muligt har man brugt en del ressourcer på at pumpe foreninger og paraplyorganisationer op, som kunne verificere denne antagelse. Efterfølgende har det vist sig, at disse foreninger ikke var specielt redelige. I en artikel bragt i Information d. 22. januar 2003 med titlen: “Tvangsægteskaber – Fup, Fakta eller Fidus”[15], fremgår det, at to af de mere promoverede foreninger, i fremvisningen af fængsægteskaber, har haft alvorlige problemer med at fremstå kompetente og upartiske. I artiklen kan man blandt andet læse, hvordan foreningen “Broen”, et rådgivningscenter for kvinder, der har været udsat for tvangsægteskab, havde så store problemer med kreativ bogføring, at deres stifter blev afsat. Endvidere kan det læses, at paraplyorganisationen “Indsam” bevidst havde fillet med dens medlemsliste og igen, kreativt, havde opfundet tilfælde af tvangsægteskaber for at bibeholde dens økonomiske tilskud fra staten.

Det groteske i denne forbindelse er, at det lige netop er disse foreninger man brugte for at påvise den betydeligt høje andel af indvandrerfamilier, der udøver social kontrol, herunder tvangsægteskab. Den naturlige reaktion man kunne forvente fra ellers ærlige og raske mennesker ville være, at man, efter at have fået indsigt i dette bedrag, ville vende blikket indad og revurdere hele problematikken omkring tvangsægteskaber. Men dette skete ikke. I stedet har man gjort det modsatte, nemlig intensiveret klapjagten og hetzen yderligere.

Desuden når hykleriet uanede højder, når man i Vesten agerer blinde eller ligefrem overbærende over for egne problemstillinger relateret til tvang inden for parforhold. En artikel bragt i Politiken den 23. oktober 2012 med titlen: “Danske mænd kan frit holde retsløse slaver”[16], er mildt sagt rystende læsning. Her kan nyhedsbrevet 3F

dokumentere, at hundredvis af kvinder, fra østeuropæiske og asiatiske lande, som er blevet hentet til landet for at blive gift med danske mænd, lever i et helvede af vold og misbrug. Dette har nu ført til, at en tredjedel af kvinderne på krisecentre i København er kvinder som har “mødt” deres danske mænd på internettet og efterfølgende er blevet importeret til Danmark for at blive behandlet som slaver og sexdukker. De har så valget mellem enten at makke ret og lade sig stavnsbinde for tyranniet eller få stukket skilsmissepapirer i hovedet og dermed få inddraget deres opholdstilladelse. Læseren bør her bemærke, at de tal, som nyhedsbrevet 3F præsenterer, er faktiske, dokumenterede tal. Det ville i den grad være skræmmende, hvis man gjorde sig tanker om, at estimere et reelt tal på omfanget af disse forfærdeligheder.

Ovenstående efterlader enhver fornuftig person med en undren og et begrundet indtryk af uhæderlighed i den offentlige debat. Selv hvis man fejlagtigt skulle antage, at den muslimske kvinde i særlig væsentlig grad lider under social kontrol, som diverse rapporter fortæller os, og selv hvis man, igen fejlagtigt, skulle acceptere præmissen om specifikt at kalde dette for social kontrol, så forklarer det ikke den larmende tavshed, som de ovennævnte problemer bliver mødt med. Hvor er diverse fortalere for kvinderettigheder til at stampe i jorden og anklage de danske mænds sekulære, vestlige kulturbaggrund for at være årsagen til dette misbrug? Hvorfor bruger man ikke begrebet social kontrol som skuresvamp for at fjerne det “kulturelle” skidt fra danske familier, ligesom man i dag ønsker at gøre med muslimske familier?

Denne inkonsekvens illustrerer ganske klart, at der stikker noget dybere under, når man selektivt fokuserer på at opløse og kontrollere værdidannelsen i det muslimske hjem under paroler såsom at beskytte og værne om det enkelte individs integritet og værdighed.

Den førnævnte udtalelse fra Socialminister Karen Hækkerup understreger denne inkonsekvens.

“...Det er ikke nok alene at have fokus på, at hvis folk bare finder et arbejde, så kommer de også til at dele vores værdier. Vi skal holdningsbearbejde”

Citatet viser tydeligt, at problemet ikke er den sociale kontrol i sig selv. Social kontrol er blot et påskud der skal skærme for den skjulte værdikamp der er skudt i gang igen. I kraft af problematiseringen af bestemte “værdier” og kravet om tilegnelse af “vores værdier” er det ganske klart, hvad man forventer af muslimer, der befinder sig i dette land. De skal adoptere vestlig kultur og livsstil, og som resultat skal bruddet og opløsningen af blandt andet kernefamilien og den muslimske ungdom realiseres. I en rapport fra Socialforskningsinstituttet (2004) med titlen: “Pardannelse Blandt Etniske Minoriteter i Danmark” siger seniorforsker Garbi Schmidt følgende:

“Jo større grad af integration, des tættere på majoritetsbefolkningens pardannelsesmønstre vil minoriteternes pardannelsesmønstre tilsyneladende være”. [17]

I forlængelse af dette giver det fuld mening, når Enhedslistens integrationsordfører Johanne Schmidt Nielsen jublende begejstres over, at skilsmisseraten blandt tyrkere i Danmark efterhånden har nået en dansk standard på ca. 15 procentpoint. I en artikel fra 2013 med titlen: “DF og EL: Flere skilsmisser blandt tyrkere er tegn på integration”, bliver hun citeret for at sige følgende:

“Det er selvfølgelig ret mystisk at sige, juhu, integrationen er lykkedes, fordi folk bliver skilt. Men hvis det stigende antal skilsmisser er udtryk

for, at borgere i Danmark med tyrkisk baggrund frit kan vælge at leve det liv, de har ret til at leve, herunder at blive skilt, så er det positivt"[18]

Disse citater er blot få ud af mange, der belyser hvordan og hvornår Vesten, herunder Danmark anser muslimer for at være integrerede. For at sørge for at de kan realisere denne udvikling, har de forstået nødvendigheden af at fokusere og satse tungt på den muslimske kvinde. Igennem skræddersyede projekter og en lumsk fremgangsmåde forsøger de, at fremmedgøre hende for hendes islamiske baggrund og kultur. I forordet til en rapport fra Biblioteksstyrelsen (2005) med titlen: "Integration med kvinder og piger i fokus", står der følgende:

"Har du integreret en mand – har du integreret en mand. Har du integreret en kvinde – har du integreret en familie".[19]

I forlængelse af dette siger Jacklin Tawfiks, brobygger og leder af aktivitetsrummet i Vollsmose Bibliotek følgende:

"Biblioteket er det legale mødested. Her kan piger møde en masse mennesker uden at risikere at få et dårligt rygte. For forældrene er biblioteket forbundet med viden, klogskab, fornuft – så det er svært for dem at argumentere imod at pigerne kommer der"

Så selv videns-neutrale rum såsom biblioteker skal være værdireder, hvor kommende demokrater og sekularister skal udklækkes.

Derfor skal muslimerne konstant være på forkant med denne giftige og djævelske politik for at beskytte og værne om deres unikke islamiske identitet. Endvidere skal

muslimerne bestræbe sig på at få indsigt i islamisk thaqafah (kulturelle kundskaber), hvormed de kan finde næring til at udvikle og fuldkommengøre sig som rene islamiske personligheder. Ikke mindst skal muslimerne bestræbe sig på at forklare deres ikke-muslimske medmennesker omkring Islam som en rationel verdensanskuelse, der er den vestlige filosofi overlegen, og som samtidig er i stand til at løse de kolossale sociale problemer, man dagligt oplever i de vestlige samfund.

Vestens intellektuelle fallit

Vestens problem, udtrykt ganske enkelt, er dens manglende evne til at argumentere for sit værdigrundlag, som ikke er universelt. Dette dilemma kommer tydeligt til udtryk, når det ønskes, at muslimer skal opgive væsentlige aspekter af deres deen (levemåde), uden at der fremstilles reelle argumenter for dette. Det burde være naturligt, at styrken af en tanke eller holdning bliver afmålt i forhold til den realitet, den bygger på. Og når man undersøger den baggrund, som sekularismen, liberalismen og demokratiet bygger på, så kommer man frem til, at disse ideer ikke hviler i sig selv, som rationelt sande eller universelle, men snarere er de et resultat af en bestemt historisk udvikling i Europa, som affødte nogle tankestrømninger som reaktion på den mørke middelalders grusomme undertrykkelse. En undertrykkelse der avlede tanken om en kompromisløsning (sekularismen), og som er et historisk levn fremmed for både den islamiske nation, den islamiske historie og islam som altomfattende ideologi.

Muslimerne har aldrig været fæstebønder, de har aldrig set kvinden som satans yngel og bedrevet heksejagt, og de har aldrig anset videnskab som kætteri, der skulle straffes ved inkvisitionsdomstolen. Ej heller er muslimernes verdensanskuelse en mytologisk fortælling om bjørne, sæler og hvaler, således, at de kan være lette ofre

for en liberalistisk kulturimperialisme, som det blev tilfældet med Grønlands arne befolkning. Tværtimod er Islams rod en appel til forstanden, og dens livssystemer er harmoniske med den menneskelige natur. Hermed besidder islam styrken til at skabe et solidt og harmonisk samfund, hvor "bekæmpelse af social kontrol" ikke er pisken, der skal ensrette medlemmerne af samfundet i forsøget på at dække over den manglende evne til at overbevise andre om validiteten af de grundlæggende værdier.

Skærer man alle tyndslidte floskler og klicheer fra, er den vestlige samfundsmodel, kapitalismen og dermed de vestlige samfunds sammenhængskraft i sin oprindelse afhængig af en begrænset historisk erfaring i Europa, og den begrænsede menneskelige forstands reaktion herpå, og derfor hviler den på glassøjler. Derfor er det nonsens at snakke om universaliteten af de vestlige værdier. Hvis man endelig skal diskutere disse værdier, bør det gøres med afsæt i gyldigheden af det fundament som disse værdier bygger på. Man kan ikke gøre kur til muslimerne ved at bede dem om en blind accept af nogle værdier, som de ingen historisk samhørighed har til eller kan bevise ud fra et grundlæggende rationale. Muslimernes livssyn har et omfattende tanke- og lovsystem, hvis første betingelse er objektiv rationalitet. Islams indbydelse af mennesket er baseret på et grundlag, der er blottet for historisk kontekst, reaktive strømninger samt selvhævdende værdier. Demokrati-badges, nyrenoverede sportsfaciliteter, gratis tur-dage til Folketinget og gadefester med alverdens madretter er ikke nok til at købe muslimernes overbevisning.

For muslimen er ethvert forsøg på at forene Islam som levemåde med kufr (uislamiske) levemåder uladsiggørligt og noget, som Allah (swt) har forbudt. Allah (swt) siger i Sin bærede bog:

وَقُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَزَهَقَ الْبَاطِلُ إِنَّ الْبَاطِلَ كَانَ زَهُوقًا

Sig: Sandheden er kommet og falskheden er forsvundet. Falskheden er sandelig dømt til at forsvinde

[al-Isra: 81]

Vestlige friheder fører til fordærv

Det burde nu være klart for alle og enhver at målsætningen for indsatsen mod social kontrol blandt indvandrere, eller mere konkret muslimer i Danmark, handler om at ændre på værdier og sociale normer. Med andre ord ønskes muslimer afklædt deres islamiske værdier og identitet. Denne målsætning gør sig i virkeligheden gældende for alle de integrations- og inklusionsudspil, som skiftende regeringer har iværksat. Det som tilsigtes er ubetvivleligt, at muslimer i højere grad vælger en vestlig livsstil, tilslutter sig vestlige idealer og værdier, og dermed fravælger sig et islamisk livsmønster. Det er en kendsgerning, alle uagtet politisk tilhørsforhold og ideologisk ståsted nødvendigvis må acceptere, da det - om noget - er 00'ernes historiske arv, i kraft af den værdikamp og kulturkamp, der udfoldede sig intenst i omtrent et årti.

Derfor er det legitimt og ikke mindst nødvendigt at spørge, hvad det er for en kultur, som man ønsker, at muslimerne slutter sig til? Og hvad er de samfundsmæssige og sociale konsekvenser af den vestlige kultur? Svar på disse og lignende spørgsmål er de minimale krav, der må stilles, før en videre debat og en korrekt stilling kan tages. Det er disse spørgsmål, der alt for ofte – og alt for nemt – bliver forbigået. For i svaret på disse spørgsmål ligger nogle af de mest grundlæggende problemstillinger, der er forbundet med de tiltag, som iværksættes for at fjerne muslimerne fra en islamisk livsførelse. Og det er netop disse spørgsmål, som vil blive besvaret her.

Den Vestlige kulturs DNA

Som i enhver anden politisk strømning og kulturel norm, så kan man tale om en egentlig grundessens, som udgør den vestlige kulturs DNA. Grundessens er det, som kulturen basalt set tager afsæt i og bygger på. Og grundessensen i den vestlige kultur må siges at være individets frihed. En frihed, der tillader mennesket selv at fastlægge og udforme sit liv, uden åndelige og moralske hensyn og uden umiddelbare hensyn til autoriter. Med andre ord skal den primære drivkraft i tilværelsen være menneskets dyrkelse af egen interesse og lykke.

Derfor er det ikke overraskende, at værdier som ytringsfrihed, trosfrihed og personlig frihed er hellige og urørlige doktriner i samtlige vestlige samfund. Det er grundværdierne, som vestlige lande gør fælles front om, og til tider forsøger at eksportere til den islamiske verden gennem krigsførelse og besættelse.

Det er også individets selvrealisering, uden moralske og åndelige hensyn, som har formet de vestlige samfund til materialistiske samfund, hvor et blindt pengebegær, opslidende jagt efter det modsatte køn og en konstante stræben efter status og anerkendelse er sat som den ypperste målsætning med livet. Man bliver bildt ind, at selvrealisering og nydelsesrus er opskriften på lykke. Opnår man som de få udvalgte den søgte berømmelse og status, opdager man, at der er tale om indholdsløse og oppustede målsætninger, hvorfor livet bliver endnu mere indholdsløst og tomt. De fleste er dog bukket under undervejs og ser med desperation andre opnå de materielle goder, den status og berømmelse, som de for alt i verden havde ønsket for sig selv.

Således bliver mennesket formet af den vestlige kultur til at være på konstant jagt efter lykke i materielle former. Sørgeligt nok omdannes jagten ofte til en jagt efter den bedste pille eller terapi, som kan gøre tilværelsen udholdelig.

Vestens opskrift på lykke er derfor opskriften på menneskets ulykke. Mennesket er påført ubeskrivelig smerte i de vestlige samfundslaboratorier, hvilket også kommer til udtryk i sociale og familiære sammenhænge.

Dette er ikke en frit svævende påstand, men en påstand, som i den grad er målbar og beviselig. Og her er der ikke engang behov for at se nærmere på vestlige lande som Frankrig, USA og Storbritannien, som må siges at være foregangslande for oplysningstidens filosofi og demokrati, men det er tilstrækkeligt at tage udgangspunkt i Danmark, som ofte bliver karakteriseret som et mønsterland, hvad angår velfærd og livskvalitet.

Ungdommen på destruktiv kurs

For at se nærmere på de samfundsmæssige konsekvenser af de vestlige friheder, kan man, som noget af det første, tage et kig på, hvordan ungdommen har det i Danmark. Ret hurtigt bliver man bekendt med, at en af de større udfordringer med unge i dag er det massive alkoholforbrug, der eksisterer blandt dem. Som det fremgår af en undersøgelse fra Socialstyrelsen[20], så er den regelmæssige indtagelse af alkohol blandt de unge 16-20-årige så almindelig, at det ikke at drikke alkohol ofte bliver betragtet som afvigende. Med andre ord er der pudsigt nok social kontrol mod ikke-drikkende unge – en social kontrol af den destruktive slags må man sige, men her føler den danske regering ikke et synderligt behov for et opgør med social kontrol inden for “egne rækker”.

Men den enorme indtagelse af alkohol har store negative slagsider, hvilket også understreges hos Socialstyrelsen, som referer til en stor undersøgelse, hvor hver tredje ung mellem 16 og 20 år selv mener, at alkohol påvirker deres skole eller arbejde negativt. Det skyldes, at alkoholindtagelse ofte er forbundet med risikabel adfærd, og resulterer meget let i seksuelle udskjelser, spirituskørsel, slagsmål, indtagelse af stoffer og andre sociale problemer, såsom konflikter med venner og forældre.

Hvis man ser nærmere på narkotikamisbruget blandt unge, så støder man igen på et massivt problem, da tal fra Socialstyrelsen[21] viser, at ca. 41% af alle danske unge mellem 16 og 24 har prøvet at ryge hash, mens ca. 10% i samme aldersgruppe har indtaget hårdere narkotika som amfetamin og kokain.

Ser man på selvskade (herunder selvmord, selvmordsforsøg etc.) afslørede en undersøgelse foretaget af SAYLE - Saving Young Lives Everywhere[22] for center for Selvmordsforskning[23], at 12,8% af de unge på de gymnasiale uddannelser (HHX, HTX, HF, GYM) i Region Syddanmark i perioden 2006 – 2008 havde gjort sig alvorlige overvejelser om at skade sig selv inden for det sidste år.

Man kunne fortsætte med tal og statistikker over spiseforstyrrelser, psykiske lidelser, seksuel perversion og misbrug og andre forfærdeligheder, som ungdommen lider af i de vestlige samfund grundet samfundsidealerne, men billedet tegner sig ret klart. Ungdommens forsøg på selvrealisering og nydelsesrus har enorme skyggesider, som desværre ikke tildeles de store overskrifter, da det ville betyde, at den vestlige kultur og frihedsidealerne selv må stå mål for kritik. Senest har der været flygtig medicomtale af danske unges hærgen i Prags gader og hoteller under vinterferiens ekstreme drukture[24]. Da var der, ironisk nok, stemmer i debatten, der talte om forældreansvar og manglende opdragelse[25]. Men når muslimer ønsker at tage

ansvar for deres unges adfærd og værdier, så placeres det i en negativ ramme kaldet "social kontrol".

Det har altid været en lettere udvej at feje egne problemer ind under gulvtæppet end at være selvkritisk. Selvom alle ikke evner selvkritik, kan det alligevel vække stor forundring, at man ønsker, at muslimske unge inkluderes og tager del i den ungdomskultur, baseret på frihedsidealerne, som i den grad har betydet destruktive og ulykkelige tendenser blandt vestlige unge.

Derfor er der god grund til at muslimer ikke betragter den vestlige frihedspakke som en løsning, der vil give de muslimske unge en bedre fremtid. Tværtimod har frihedsidealernes materialistiske nydelsesfokus på sorgelig vis ødelagt en ellers lysende fremtid for mange vestlige unge, hvorfor muslimer bør beskytte deres unge mod den vestlige kultur.

Familielivet i opløsning

Ser man nærmere på familiestrukturen i Danmark, som skulle danne rammen om den trygge opvækst, ethvert barn har behov for, og ikke mindst er udtryk for det behov voksne har for at dele livets glæder og sorger med en ledsager og livspartner, så er tallene igen uhyggelig læsning. Ifølge tal[26] fra Danmarks Statistik ender 40,2% af alle ægteskaber nemlig i skilsmisse.

Skilsmisser kan have alvorlige konsekvenser både for ægteparret, men også i høj grad for børnene. Fænomenet alenemødre er netop en af konsekvenserne af en høj skilsmisseprocent. Enlige forældre må tage sig af børnenes ve og vel, opdragelse og omsorg, hvilket kun kan betegnes som en udfordrende opgave.

Dette gælder for dem, som vælger ægteskabet. Det at skifte partnere ud er så hyppigt og normalt et fænomen i vestlige samfund, at de færreste har én partner for hele livet. I centrum for de skiftende partnerskaber er den personlige og selvcentrerede nydelse, og er den væk, så bliver partneren erstattet med en, som kan opfylde de egoistiske egeninteresser. Forfængelighed og individualisme er kulturens højdepunkt.

En anden årsag til nedbrydelsen og opløsningen af familielivet er, at de vestlige friheder i allerhøjeste grad frigjorde menneskets seksualitet, så unge og voksne kan dyrke de lyster og perversiteter, de erhverver sig, når de vil og med hvem de vil. Seksuelle forhold er i denne kultur på ingen måde alene forbeholdt ægteskabet, hvorfor fænomener som bl.a. bordeller, diskoteker og datingssider er hyppigt forekomne, hvor folk af samme og modsatte køn nemt og frit kan mødes og danne partnerskaber af kortere eller længere varighed.

Det opløste familieliv og tøjlesløse seksualliv fører til knuste hjerter, sorg og psykisk last, men ikke mindst også til fysiske sygdomme. AIDS, klamydia, gonorré og andre kønssygdomme er umulige at udrydde netop grundet det frigjorte og tøjlesløse seksualliv, der trives i vestlige samfund. I 2011 var der over 26.000 konstaterede [27] og registrerede tilfælde af den seksuelt overførte sygdom klamydia i Danmark, mens det reelle tal kan forventes at være noget højere.

Samlet set må man sige, at det traditionelle familieliv nærmest er opløst. Antallet af skilsmisser er tårnhøjt, seksuelt overførte sygdomme flourerer, og mange ender deres dage ensomme på plejehjem, da deres kære børn og nære familie og bekendtskaber er mere optaget af karriere og egne nydelsesbehov, end at tage sig af ældre familiemedlemmer.

Den vestlige frihedskultur har således ikke skabt et mere idyllisk familieband og familieliv, men har snarere opløst det til ukendelighed.

Lidelser i samfundet

Det er ikke kun ungdommen og familielivet, som er hårdt ramt af den vestlige kultur. Faktisk har frihedskulturen sat sit negative præg på mange sider af samfundslivet. Det kommer fx til udtryk i det høje antal af borgere, der har psykiske og depressive lidelser, og i den høje kriminalitetsrate i bl.a. Danmark.

I November 2012 blev det forsidestof[28], at antallet af forbrugere af lykkepiller var steget til næsten det dobbelte – fra ca. 238.000 til 460.000, fra perioden 1999 – 2011. Det er ubegribeligt, at omtrent hver tiende borger i det danske samfund er i så dårlig psykisk tilstand, at de har brug for medicinering for at kunne fungere i dagligdagen. Det er mildest talt en samfundskatastrofe og et udtryk for, at frihedskulturen og sekulariseringen i den grad har bagsider, som man ikke ønsker at vedkende sig i den offentlige debat.

Der er en lige linje fra nydelses- og frihedskulturen til det massive forbrug af alkohol og narkotika, vi oplever i de vestlige samfund, til dem som grundet manglende livskvalitet, ulykkelighed og ar på sjælen er havnet i et lykkepilleforbrug. Mens misbruget af alkohol og narkotika er udtryk for forsøg på efterlevelse af den vestlige lykkeopskrift, hvor lyksalighed søges i materielle goder og nydelser, er lykkepillen udtryk for forfejlede forsøg på efterlevelse af det selvsamme. For den vestlige opskrift på det perfekte liv indbefatter en stor pengepung, det perfekte udseende og andres anerkendelse, hvis ikke misundelse. Alderdom er ensbetydende med død, og døden sætter en stopper for al nydelse, hvorfor man gennem skønhedskirurgi og andre

desperate tiltag forsøger at være ung for evigt. Slår alt dette fejl – søger man lykken i en pille. Og de få, som opnår deres mål med lykkeopskriften, og får pengepungen, og hvad der følger i livet, vil kun finde tomhed og intethed under den oppustede og karikerede skal.

Derfor er det et ironisk udtryk for frihedskulturens fallit, at da kulturens materialistiske lykkeopskrift ikke fungerede, var det nødvendigt med en opskrift på en lykkegivende medicinpille, som erstatning for kulturens fiasko.

Et andet markant udtryk for kulturens fiasko ser vi i kriminaliteten i samfundet. Ser vi bort fra al den vold, spirituskørsel, utroskab og andre misforhold som alene alkoholkulturen skaber, så er berigelseskriminalitet som tyveri, indbrud, bankrøveri, gaderøveri, hjemmerøveri jo i den grad et udtryk for, at en del mennesker forsøger at vælge den korte vej til den store pengepung. De vil have en del af det, som de er blevet bildt ind er det ultimative mål i livet. Nydelse koster, og de vil have deres andel, koste hvad det vil.

Oven i dette skal lægges Hollywoods glamourisering af bande-kriminelle og forbrydere, som lever et liv, mange drømmer om, med kvinder, alkohol og penge, hvorfor man ikke behøver være samfundsforsker for at kunne se forbindelsen mellem den amerikanske drøm og det amerikanske mareridt i form af høje kriminalitetsrater og bandemiljøer. Bandefænomenet har de senere år også vist sit grusomme ansigt i det danske samfund med vilde gadeskyderier, og de fleste byer har efterhånden deres egne bandegrupperinger.

Selvom højrefløjen til tider forsøger at slå politisk plat på bandefænomenet og give indvandrere og efterkommere skylden, så kan det ikke skjule det evidente. Det er

unge, der er opvokset i Danmark, som er socialiserede i landet og har en dertilhørende frigjort livsstil med vestligt lykkeideal og storforbrug af alkohol og kvinder. Desuden forsøger de unge at afspejle amerikanske bande-kriminelle – og ser derfor bandekriminalitet og narkosalg som den korte vej til den store pengesum, som skal give lykke.

En søgning på anmeldte forbrydelser og sigtelser i 2011 i Danmarks Statistiks statistikbank[29], vil give et skræmmende tal på over 1/2 mio., og dækker forbrydelser lige fra simpel vold til voldtægt. Antallet af anmeldte butikstyverier i 2011 er på over 20.000, mens antallet af bedragerisager er på over 12.000, og antallet af røverier er over 3.000.

Det er en kedelig, men ikke desto mindre nødvendig kendsgerning at slå fast, at det høje udslag i kriminalitetsraten skyldes samfundskulturen. Forbindelsen er klar og åbenlys, men ofte usagt.

Muslimer har ikke behov for vestliggørelse

Det burde stå soleklart, at den vestlige kultur har affødt alvorlige sociale og samfundsmæssige problemstillinger for det danske samfund. Og da Danmark skulle tegne et foregangseksempel, hvad livskvalitet og velfærd angår, og danskerne skulle være blandt de lykkeligste folk i verden, så ville data- og statistik-læsning for andre vestlige lande være endnu mere skræmmende at begive sig ud i. Den vestlige livskultur manifesterer sig på destruktiv vis i statistikker og kriminalitetsrater.

Det står også klart, at de vestlige politiske ledere og regeringer, inkl. de danske, har en dybt amoralsk og hyklerisk adfærd, når de iværksætter initiativer imod social kontrol

blandt indvandrere. Hvad er det, de ønsker fra de muslimske unge? **Ønsker de, at muslimske unge skal opluges af alkoholmisbrug og evig jagt på en ny partner? Ønsker de, at unge muslimer bliver dopet med lykkepiller for at få tilværelsen til at hænge sammen grundet kulturens mangler?**

Hvis ikke, hvorfor indbyder man dem så til vestlig kultur? Hvis ikke, hvorfor iværksætter man så kampagner, der tilsigter vestliggørelse af muslimske unge? En kultur der reelt er fallit – bør være i en selvkritisk og selvransagende fase og har ingen legitimitet til moraliseren over andre kulturers sociale normer.

Den vestlige kultur har ikke medført lyksalighed for den vestlige ungdom eller borgere, da den vestlige kultur ikke hviler på et sandt grundlag som den islamiske, og fordi den vestlige kultur udelukkende er materialistisk af natur og ser bort fra andre vitale samfundsmæssige værdier af åndelig og moralsk art.

Hvad den vestlige kultur ikke kan formå, kan den islamiske kultur derimod. Den islamiske kultur rummer den sande lykkeopskrift, og kan give et trygt og harmonisk liv til alle, unge som gamle, som vedkender sig dens budskab.

Hvordan bevarer vi de islamiske familieværdier?

Efter dette hurtige kig på den opløsning og det fordærv, som de vestlige værdier skaber, når de gøres til grundlag for familie- og samfundslivet, er det intet mysterium, hvorfor mange muslimske forældre frygter at miste deres børn til denne socialt destruktive kultur. Det store spørgsmål i denne sammenhæng er, hvordan vi som muslimer beskytter vores familier og børn effektivt mod de vestlige værdier samt forsyner dem med alternative og bedre værdier – sande værdier.

Nogle af de muslimer, der lever her i Vesten, vælger som alternativ til de vestlige værdier, at basere deres familieliv på en blanding af islamiske værdier og en række traditioner med ophav i Østens præislamiske kulturer. Problemet med denne tilgang er, at de østlige traditioner oftest er i modstrid med Islam og giver anledning til et syn på familien, og i særdeleshed kvinden, som både er undertrykkende og skaber flere problemer end det løser. Som opklaret tidligere i dette hæfte, er tvangsægteskab et – af politikere og medier – opblæst fænomen, som finder så sjældent sted i Danmark, at det kræver adskillige store portioner “god” vilje at gøre det til et samfundsproblem. Leder man med lys og lygte, er det dog muligt at finde få, enkeltstående eksempler på denne praksis blandt muslimer i Danmark. Derfor er det værd at understrege, at disse tilfælde netop hører til de ekstreme eksempler på den type traditioner, som Islam entydigt har forbudt, idet Profeten Muhammad (saaws) sagde:

“Den fraskilte kvinde kan ikke blive gift uden hendes samtykke, og en jomfru kan ikke blive gift uden hendes tilladelse”. Der blev spurgt: “O

Allahs Sendebud; hvordan giver hun tilladelse?”. Han svarede: “Ved at være tavs”. [Bukhari]

Et barn, som bliver opdraget i et hjem, hvor en sådan sammenblanding mellem Islam og uislamiske traditioner (med eller uden tvangsægteskab) finder sted, vil uundgåeligt blive forvirret. Barnet har ingen forudsætninger for at kunne adskille de to størrelser fra hinanden, og hvis de uislamiske traditioner dominerer familielivet, vil barnet ofte føle sig undertrykt og misforstået. I sidste ende er “argumentet” for, at traditionerne fra forældrenes hjemland skal efterleves blot, at “det er sådan, vi gør i hjemlandet”... Et yderst skrøbeligt og svagt grundlag, som ikke har nogen som helst sandhedsværdi, og især ikke giver mening for en person, som vokser op i Danmark, og altså ikke forældrenes hjemland.

Når disse børn uundgåeligt skal interagere med det omgivende samfund, hvor de fra alle sider pådannes de vestlige frihedsideal, vil de stå forsvarsløse. Mange af dem vil derfor i teenage-alderen anlægge en vestlig livsstil, hvor familiens værdier, herunder de islamiske aspekter, spiller en minimal rolle, hvilket bringer dem i konflikt med deres forældre. Andre vil, netop for at undgå denne konflikt, udvikle en “dobbelt personlighed”, hvor de udviser én adfærd i hjemmet, mens deres adfærd blandt vennerne, i skolen, og i det hele taget uden for hjemmets fire vægge, er en helt anden.

Nøjagtig den samme proces gør sig gældende for mange af de unge, der som børn blev opdraget med Islam som en del af hjemlandets kultur, uden at forældrene forsynede dem med overbevisende argumenter for Islams sandhed. Disse unge, som begiver sig ud i det danske samfund, uden en fast rationel overbevisning om Islams sandhed, og uden tryghed ved de islamiske værdiers overlegenhed, vil frem for stolthed ved deres Islam desværre føle, at de islamiske påbud og forbud er en belastning, som gør ungdommen besværlig for dem.

Således er der nogle muslimske forældre, som i forsøget på at beskytte deres børn mod den vestlige kultur, ender med at skubbe børnene fra sig og distancere dem fra Islam.

For at bevare de islamiske familieværdier og forsyne vores børn med en solid islamisk identitet, må vi tage udgangspunkt i Islam alene – dvs. Koranen og Profetens (saaws) Sunnah – samt formidle dette til vores børn på grundlag af rationelle beviser. Allah (swt) siger:

قُلْ هَذِهِ سَبِيلِي أَدْعُو إِلَى اللَّهِ عَلَىٰ بَصِيرَةٍ أَنَا وَمَنِ اتَّبَعَنِي وَسُبْحَانَ اللَّهِ وَمَا
أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ

“Sig (O Muhammad): Dette er min vej, jeg kalder til Allah – med sikker viden – jeg og dem, som følger mig. Lovprist være Allah, og jeg er ikke en af dem, der sætter noget ved Allahs side.”

[Yusuf: 108]

I denne ayah fra Allahs bog bliver adskillige afgørende punkter tydeliggjort:

1. Vores ambitioner, både som individer og fællesskab – og ikke mindst på vores børns vegne, må ikke begrænses til praktisering af Islam bag hjemmets fire vægge. Vi skal derimod begive os aktivt ud i samfundet og bære kaldet til Allah med os. Dvs. at vi i alle vores forhold, i – og uden for hjemmet, skal overholde Allahs befalinger og endda kalde andre til Islam i ord og handling. Og vores børn skal som unge mennesker ansføres til at gøre det samme.

2. Når vi kalder til Allah (swt) og overholdelse af Hans befalinger, herunder i opdragelsen af vores børn til at være gode muslimer, skal dette finde sted på grundlag af sikker viden. Enhver muslim er derfor forpligtet til at tilegne sig den islamiske aqida (trosfundament) på basis af absolutte rationelle beviser, som giver sikker viden, og denne sikre viden skal videregives til vores børn. Vi skal lære dem, at de ved at observere sig selv og alt, hvad der er i verden omkring dem, kan konkludere med absolutthed, at der er en Skaber – Allah (swt). Vi skal forklare dem, at Allah (swt) har nedsendt Koranen, hvori Han udfordrer alle mennesker til at producere noget, der er lig den, og at ingen nogensinde har kunnet eller vil kunne gøre dette, da Koranen i sit sprog og indhold overgår menneskets kunnen, fordi den er et evigt mirakel fra Allah (swt). Og vi skal ligeledes forklare dem, at Profeten Muhammad (saaws) er Allahs sidste Sendebud, der blev sendt med Koranens budskab som en barmhjertighed til hele menneskeheden, og at han (saaws) er vores forbillede i alle livets anliggender.

3. Allah (swt) er Den Lovpriste, Han er vores Herre, og intet må sættes ved Hans side. Vi må under ingen omstændigheder give noget som helst forrang over Allahs befalinger; hverken hjemlandets østlige traditioner eller det omgivende samfunds vestlige kultur. Vores børn skal ikke opdrages til at være blinde efterlignere af hverken deres forældres eller ikke-muslimernes livsstil. De skal derimod gøres til bevidste og lydige tjenere af Allah (swt) med ét eneste formål i livet: at opnå Allahs velbehag.

Et sådant fundament, baseret på absolutte beviser, vil allerede i en tidlig alder danne en urokkelig overbevisning om Islams sandhed i barnets sind, skabe tryghed i dets

hjerter og drive det til at holde fast i dets islamiske identitet med stolthed gennem såvel ungdom som alderdom.

En brugbar bygning består dog ikke alene af et solidt fundament. For at undgå, at der gror ukrudt på en jord og sikre, at den bliver frugtbar og giver afgrøder, må man passe den opmærksomt og kultivere den. Tilsvarende skal vi gennem et stærkt bånd af kærlighed, tålmodighed og fortrolighed følge nøje med i vores børns og unges liv samt kultivere dem med de islamiske værdier og love.

I Allahs bog finder vi et pragtfuldt eksempel på denne varetagelse i Luqmans formaning af sin søn:

يَا بُنَيَّ إِنَّهَا إِنْ تَكُ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِنْ خَرْدَلٍ فَتَكُنْ فِي صَخْرَةٍ أَوْ فِي
السَّمَاوَاتِ أَوْ فِي الْأَرْضِ يَأْتِ بِهَا اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ لَطِيفٌ خَبِيرٌ. يَا بُنَيَّ أَقِمِ
الصَّلَاةَ وَأْمُرْ بِالْمَعْرُوفِ وَانْهَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَأَصْبِرْ عَلَىٰ مَا أَصَابَكَ إِنَّ ذَٰلِكَ
مِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ. وَلَا تُصَعِّرْ خَدَّكَ لِلنَّاسِ وَلَا تَمْشِ فِي الْأَرْضِ مَرْحًا إِنَّ
اللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ. وَأَقْصِدْ فِي مَشْيِكَ وَاغْضُضْ مِنْ صَوْتِكَ
إِنَّ أَنْكَرَ الْأَصْوَاتِ لَصَوْتُ الْحَمِيرِ

“Min søn! Om det så ikke vejer mere end et sennepskorn, om det er i en klippe, i himlene eller i jorden, så vil Allah bringe det frem. Allah kender til alt, Han har fuld indsigt. Min søn! Oprethold

bøn, kald til det rette og forbyd det slette, og bær tålmodigt, hvad der rammer dig; dette er i sandhed udtryk for beslutsomhed. Og vræng ikke dit ansigt ad folk og gå ikke selvtilfreds omkring på jorden. Allah elsker ingen arrogant pralhals. Og gå med afmålte skridt og tal med sænket stemme. Den mest hæslige stemme er sandelig æslets!” [Luqman: 16-19]

I dette fantastiske eksempel ser vi, hvordan Luqman lærte sin søn at være retskaffen i alle sine forhold; i forholdet til Allah ved at frygte Ham (swt) selv i de mindste sager og huske, at Han ser, hører og ved alt, samt ved opretholdelse af salah (bøn); i forholdet til andre mennesker ved at påbyde dem og påminde dem om godhed og forbyde dem ondskab samt behandle dem med gode manerer; i forholdet til sig selv ved at tilegne sig gode personlighedstræk, såsom tålmodighed, beslutsomhed og ydmyghed i udtryk, gang og tale. – Alt dette forklaret på en påvirkningsfuld måde og med letforståelige eksempler (det lille sennepskorn og æslet, der skryder).

Sådan bør vi opdrage vores børn, så de ligeledes – med Allahs hjælp – kan blive retskafne i alle deres forhold. For at gøre dette kræver det imidlertid, at vi forsyner vores børn med viden om ’ibadat (tilbedelsesritualer, fx salah, faste, zakat og hajj) samt Islams love og regler vedrørende forhold til andre mennesker og det korrekte syn på disse forhold, herunder bl.a. venskab, forhold til det modsatte køn, handel, uddannelse og arbejde. Ligeledes skal vi naturligvis bevidstgøre vores børn om Islams regler, hvad angår moral, fødevarer/spisevaner og påklædning. Alt dette med udgangspunkt i Profeten Muhammad (saaws) som det perfekte eksempel. Og i den sammenhæng er det selvsagt, at vi som forældre bør gå forrest og vise vejen ved selv at gøre alt, hvad vi kan for at efterleve Profetens eksempel i en komplet islamisk livsstil, da handlinger som bekendt taler højere end ord. Således er det essentielt, at vi som forældre studerer de islamiske værdier, tanker og love nøje for at praktisere dem og videregive dem til den næste generation, og at vi gør brug af al den hjælp, vi kan få til dette, om nødvendigt.

Ydermere er det afgørende, at vi forsyner vores børn og unge med stærke islamiske forbilleder ved at berette dem om profeternes historier, Sahaba (ra) (Profeten Muhammads ledsagere) og deres liv samt helte fra den islamiske historie. Mange af disse fantastiske personligheder tog beundringsværdige standpunkter og udførte heltmodige bedrifter allerede som unge, og de udfordringer, de stod overfor, kan i mange tilfælde sammenlignes med det, vores unge oplever i dagens Danmark. Sådanne stærke forbilleder vil desuden gøre vores børn og unge immune over for påvirkning fra de rådne forbilleder, som den vestlige populærkultur opstiller for ungdommen – “forbilleder”, der opfordrer til dekadent og destruktiv adfærd.

Følger vi sådan en opskrift på børneopdragelse, en opskrift baseret på Koranen og Profeten Muhammads (saaws) Sunnah, kan vi med Allahs hjælp efterleve Hans befaling:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قُوا أَنْفُسَكُمْ وَأَهْلِيكُمْ نَارًا وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ
عَلَيْهَا مَلَائِكَةٌ غِلَاطٌ شِدَادٌ لَا يَعْصُونَ اللَّهَ مَا أَمَرَهُمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ

*“I, som har Iman! Beskyt jer selv og jeres familier mod en ild, hvis brændsel er mennesker og sten!
Over den står skånselsløse, strenge engle, som ikke modsætter sig Allah i det, Han har befalet dem,
men udfører, hvad de bliver befalet.” [at-Tahrim: 6]*

Men resultaterne af den stærke islamiske opdragelse vil ikke alene være hinsidige. Formår vi at rodfæste de islamiske værdier i vores børn, vil det nemlig naturligt medføre, at de behandler deres forældre ifølge de islamiske forskrifter:

وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا إِمَّا يَبُلُغَنَّ عِنْدَكَ الْكِبَرَ أَحَدُهُمَا أَوْ كِلَاهُمَا فَلَا تَقُلْ لَهُمَا أُفٌ وَلَا تَنْهَرَهُمَا وَقُلْ لَهُمَا قَوْلًا كَرِيمًا. وَاخْفِضْ لَهُمَا جَنَاحَ الذُّلِّ مِنَ الرَّحْمَةِ وَقُلْ رَبِّ ارْحَمْهُمَا كَمَا رَبَّيَانِي

صَغِيرًا

“Og din Herre har afgjort, at I ikke må tilbede andre end Han, og at I skal behandle jeres forældre på bedste vis. Hvis de når en høj alder hos dig, den ene eller dem begge, så vris ikke ad dem og tal ikke hårdt til dem, men tal til dem med ærbødighed. Og sænk af barmhjertighed ydmyghedens vinge for dem, og sig: Min Herre! Vær dem barmhjertig, som de tog sig af mig, da jeg var lille.”

[al-Isra: 23-24]

وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ إِحْسَانًا حَمَلَتْهُ أُمُّهُ كُرْهًا وَوَضَعَتْهُ كُرْهًا

“Og Vi har pålagt mennesket at behandle sine forældre på bedste vis. Hans moder bar ham i besvær og fødte ham i besvær...” [al-Ahqaf: 15]

وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ حَمَلَتْهُ أُمُّهُ وَهْنًا عَلَىٰ وَهْنٍ وَفِصَالَهُ فِيَ عَامَيْنِ أَنِ
اشْكُرْ لِي وَلِوَالِدَيْكَ إِلَيَّ الْمَصِيرُ. وَإِنْ جَاهَدَاكَ عَلَىٰ أَنْ تُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ
لَكَ بِهِ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا وَصَاحِبِهُمَا فِي الدُّنْيَا مَعْرُوفًا وَاتَّبِعْ سَبِيلَ مَنْ أَنَابَ
إِلَيَّ ثُمَّ إِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ فَأُبَيِّنُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

“Og Vi har pålagt mennesket at tage sig af sine forældre. Hans moder bar ham i hårdhed oven på hårdhed, og det varede to år at afvænne ham; vær da taknemmelig mod Mig og mod dine forældre, hos Mig vil alting ende. Og hvis de bekæmper dig, for at du skal sætte noget, som du ingen viden har om, ved Min side, skal du ikke adlyde dem. Men omgås dem pænt i dette liv. Og følg den vej, som de, der vender sig angrende til mig (følger). Til Mig skal I vende tilbage, da vil Jeg underrette jer om alt, hvad I gjorde.” **[Luqman: 14-15]**

Allahs Sendebud (saaws) sagde:

“Allahs velbehag er i forældrenes velbehag, og Allahs vrede er i forældrenes vrede.” **[Bukhari & Muslim]**

Og Han (saaws) sagde:

“En forælder er den bedste port til Paradis.” **[Ahmad, Tirmidhi, Ibn Majah og Al-Hâkim]**

Han (saaws) sagde ligeledes:

“Må han blive ydmyget, må han blive ydmyget, må han blive ydmyget!” Der blev spurgt: “Hvem, O Allahs Sendebud?” Hans (saaws) svarede: “Den, som oplever sine forældres alderdom, den ene af dem eller dem begge, og ikke kommer i Paradis.” [Muslim] (Hadith'en omhandler den person, som ikke gør sig fortjent til en plads i Paradis, fordi vedkommende ikke tog sig godt af sine gamle forældre)

Disse tekster fra Koranen og Sendebuddets (saaws) Sunnah gør det aldeles klart, at Allah (swt) har forpligtet enhver muslim til at behandle sine forældre med den højeste respekt, ydmyghed og kærlighed samt at adlyde dem i alt, hvad de beder om, så længe dette ikke modstrider Allahs påbud og forbud.

Her er det nødvendigt at rette et vigtigt budskab til den muslimske ungdom i dette land. Selveste Allah (swt), som har skabt både os og vores forældre, har ikke blot pålagt os at være gode mod vores forældre, men at behandle dem på bedste vis. Han (swt) har ikke betinget denne ærbødige behandling med, at vores forældre skal være perfekte, for ingen mennesker er perfekte. Muligheden for at begå fejl forsvinder ikke med alderen, og selv hvis man føler sig misforstået eller uretfærdigt behandlet af sine forældre, må man aldrig lade dette udgøre en åbning for Satan eller hans venner blandt de danske politikere, så de kan splitte vores familier gennem deres djævelske tiltag. Allah (swt) har givet forældrene en mægtig status, og uanset hvor meget vi anstrenger os, kan vi aldrig give lige så meget tilbage til vores forældre, som de har givet os.

Allahs Sendebud (saaws) sagde:

“Et barn kan aldrig betale sin far tilbage, med mindre han fandt ham som slave, købte ham og satte ham fri.” [Bukhari].

Til gengæld er der en mægtig belønning i vente for den, der behandler sine forældre sådan, som Allah har befalet det. Vi kan endda gennem vores du'a medvirke til at redde vores forældre og forøge deres belønning i det næste liv, selv efter deres død. Hvilken gylden mulighed. Allahs Sendebud (saaws) sagde:

“En mand vil stige nogle grader i Paradis, og han vil spørge: ‘Hvorfor bliver jeg givet dette?’. Der vil blive sagt til ham: ‘Fordi din søn beder om tilgivelse for dig’” [Bukhari]

I det ovenstående ses det, hvordan Islams familieværdier, baseret på et sikkert og solidt grundlag, skaber et stærkt forhold af gensidig respekt, kærlighed, tillid og varetagelse imellem generationerne. Noget, der for længst er gået tabt i Vesten, hvor befolkningerne er endt i en ond spiral af egoisme, socialt fordærv, mangel på respekt for forældre og hele generationer af ældre, som visner hen i ensomhed – alene og forladte.

I 2011 erklærede social- og integrationsminister Karen Hækkerup, at der er behov for et ungdomsoprør blandt indvandrere (læs: muslimer), og måske tog hun ikke helt fejl. Der er dog lille sandsynlighed for, at vi og Karen Hækkerup har samme oprør i tankerne. Det eneste sociale oprør, vi finder relevant for ungdommen i Danmark – muslimer som ikke-muslimer – er et oprør imod den vestlige kultur, hvis fornemmeste resultat og højeste ideal er den vulgære individualisme, som i dag æder sig gennem alt, hvad der ligner social harmoni.

Under disse samfundsforhold, som har skabt hundredtusindvis af ødelagte familier og millioner af ulykkelige tilværelser, bør vi muslimer række en reddende hånd til de druknende og vise dem vej til en tilværelse i sand lykke og harmoni – en tilværelse baseret på de islamiske værdier.

رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِمَنْ دَخَلَ بَيْتِي مُؤْمِنًا وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَلَا
تَزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا تَبَارًا

“Min Herre! Tilgiv mig og mine forældre og enhver, der indtræder mit hjem som troende, og (tilgiv) alle troende mænd og kvinder. Og giv ikke dem, som handler uret, andet end mere ødelæggelse.”

[Nûh: 28]

Afsluttende Appel

Kære muslimer

Når de danske politikere taler om “bekæmpelse af social kontrol”, er det intet andet end et dæknavn for statskontrol af muslimernes familieliv. Denne ondsindede plan er endnu et led i den overordnede integrationspolitik, som tilsigter at distancere os fra vores Islam og få os til at omfavne sekularismen og de vestlige værdier. Vestens politikere vil aldrig acceptere, at vi indretter vores liv og opdrager vores børn ifølge Islam i dens rene form – den Islam, som Profeten Muhammad (saaws) bragte os – den betroelse, som det er vores ansvar og pligt at bære videre. Allah (swt) siger:

وَلَنْ تَرْضَىٰ عَنْكَ الْيَهُودُ وَلَا النَّصَارَىٰ حَتَّىٰ تَتَّبِعَ مِلَّتَهُمْ قُلْ إِنَّ هُدَىٰ اللَّهِ
هُوَ الْهُدَىٰ

“Og hverken jøderne eller de kristne vil nogensinde være tilfredse med dig, førend du følger deres levemåde. Sig: Allahs retledning er sandelig den eneste retledning...” [Al-Baqarah: 120]

Vores styrke som muslimer – individer, familier og fællesskab – ligger alene i at følge Allahs retledning, ligesom Umar (ra) beskrev det: “Vi er et folk, som Allah har bæret med Islam, så hvis vi søger ære i andet end den, vil Allah ydmyge os”. I modsætning til Vestens skrøbelige menneskeopfundne livssyn, er Islam et universelt budskab nedsendt af alverdens Herre (swt). Dette budskab er derfor ikke kun vores redning, men det er hele menneskehedens redning. Vi muslimer må ikke se os selv som en isoleret minoritet i Danmark, for vi er en del af den mægtige islamiske ummah

(nation), som har en mægtig historie. En ummah og en historie, som de danske politikere ønsker, at vi skal afskæres fra, fordi Vesten kender vores fortid og frygter vores fremtid.

Vi i Hizb ut-Tahrir er med jer og iblandt jer, og vi har påtaget os, i ord og tanke, at bekæmpe ethvert forsøg på at fravriste muslimerne deres islamiske identitet og værdier. Vi vil ikke være tavse, mens den danske stat forsøger at undergrave den muslimske familie og ødelægge en hel generation af unge muslimer i dette land. Vi fremlægger jer dette hæfte som en advarsel, en påmindelse, en appel og en del af vores modarbejdelse af de danske politikeres lumske planer. Vi stiller os til jeres rådighed, såfremt I måtte ønske vores hjælp i denne sag, og endelig retter vi dette budskab til jer alle, unge som ældre:

Fortvivl ikke, brødre og søstre! For I har sandheden på jeres side, og hvis I væbner jer med den islamiske aqida og beviserne for dens sandhed, og holder fast i de islamiske værdier, så er der ikke en udfordring eller et komplot, som I ikke kan overkomme. Allah (swt) siger:

إِنْ تَمَسَسَكُمْ حَسَنَةٌ تَسُوهُمْ وَإِنْ تُصِيبْكُمْ سَيِّئَةٌ يَفْرَحُوا بِهَا وَإِنْ تَصْبِرُوا
وَتَتَّقُوا لَا يَضُرُّكُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطٌ

“Hvis noget godt sker jer, vil det gøre dem ondt, og hvis I rammes af noget ondt, vil de glæde sig over det. Men hvis I er udholdende og gudfrygtige, vil deres planer ikke skade jer det mindste. Allah omfatter sandelig alt, hvad de gør” [Âli Imran: 120]

وَلَا تَهِنُوا وَلَا تَحْزِنُوا وَأَنْتُمْ الْأَعْلَوْنَ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ

“*Tab ikke modet og vær ikke bedrøvede, for I er de overlegne, hvis I er troende*” [Âli Imran: 139]

وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

Og al taknemmelighed tilkommer Allah, alverdens Herre

Kilder

1. <http://jyllands-posten.dk/indland/article2600725.ece>
2. <http://www.jyllands-posten.dk/protected/premium/indland/article3810504.ece>
3. http://www.dkds.dk/media/forskning/publikationer/KLS_Kulturel_oprustning.pdf
4. <http://politiken.dk/indland/ECE278366/osce-danmark-diskriminerer-muslimere/>
5. <http://www.amnesty.dk/rt/artikel/retssikkerhed/dansk-terrorlovgivning-truer-retssikkerheden>
<http://politiken.dk/debat/ECE1078970/juraprofessor-stasi-er-kommet-til-danmark/>
<http://www.dr.dk/P1/orientering/indslag/2008/12/10/163609.htm>
<http://www.amnesty.dk/aarsrapport2011/presse/tuneserloven-utalelig-demokratiet>
6. http://www.stm.dk/publikationer/arbprog_10/Danmark%202020_viden_vaekst_velstand_velfaerd_web.pdf

7. https://www.pet.dk/Nyheder/2011/pol_ext.aspx
<http://www.sm.dk/data/Dokumentertilnyheder/2012/Politisk%20ekstremisme%20i%20Danmark.pdf>
8. <http://www.coe.int/t/dghl/monitoring/ecri/country-by-country/denmark/DNK-CbC-III-2006-18-DNK.pdf>
<http://www.coe.int/t/dghl/monitoring/ecri/country-by-country/denmark/DNK-CBC-IV-2012-025-DNK.pdf>
9. http://www.stm.dk/_p_7405.html
10. <http://jyllands-posten.dk/indland/article2600539.ece>
11. http://miliki.dk/fileadmin/ligestilling/PDF/at_vaere_muslimsk_kvinde_i_dk.pdf
12. http://www.sm.dk/data/Dokumentertilnyheder/2011/Ung%20i%202011_rapport.pdf
13. <http://etniskkonsulentteam.dk/pdf/socialkontrol.pdf>
14. http://www.stm.dk/_p_7405.html
15. <http://www.information.dk/77517>

16. <http://politiken.dk/debat/profiler/engelbreth/ECE1789930/danske-maend-kan-frit-holde-retsloese-slaver/>
17. <http://www.sfi.dk/graphics/SFI/Pdf/Rapporter/2004/0409pardannelse.pdf>
18. <http://www.b.dk/politiko/df-og-el-flere-tyrkiske-skilsmisser-vidner-om-integration>
19. <http://www.statsbiblioteket.dk/forbiblioteker/sbci/videncenter/rapporter-og-publikationer/rv12.pdf>
20. <http://www.socialstyrelsen.dk/unges-misbrug/unge-og-rusmidler/viden/rusmidlerne-og-deres-virkning-1/alkohol>
21. <http://www.socialstyrelsen.dk/unges-misbrug/unge-og-rusmidler/viden/rusmidlerne-og-deres-virkning-1/hash>
22. <http://www.selvmordsforskning.dk/filecache/30711/1274091513/download.pdf>
23. <http://www.selvmordsforskning.dk/filecache/30267/1269435003/download25.pdf>
24. <http://www.bt.dk/krimi/kaos-i-prag-danske-unge-paa-druk-raserede-hoteller>

<http://www.dr.dk/p3/programmer/pressen/2013/02/14/gymnasieelev-efter-drukorgie-i-prag-de-ma-synes-vi-er-nogle-svin>

25. <http://politiken.dk/debat/ledere/ECE1900521/foraeldrene-har-ansvaret-for-de-unge-i-prag/>
<http://politiken.dk/indland/ECE1899264/ambassadoer-opfordrer-foraeldre-tag-en-snak-med-jeres-boern/>
26. <http://www.dst.dk/pukora/epub/Nyt/2012/NR158.pdf>
27. <http://www.sexogsamfund.dk/Default.aspx?ID=29847>
28. <http://ekstrabladet.dk/kup/sundhed/article1869135.ece>
29. <http://www.statistikbanken.dk>

Bekæmpelse af social kontrol er det nye dække i integrationspolitikken og værdikampen i Danmark.

Nærværende hæfte afdækker fænomenet "social kontrol", og bekæmpelse af dette, som et stærk politiseret begreb, der anvendes i en værdikamp specifikt rettet mod Islam og muslimske familier.

udgivet af
HIZB UT-TAHRIR SKANDINAVIEN